

De Panamà a Grècia, tot és misèria

Dg, 10/04/2016 per Francesc Romeu

[Pensa-t'ho bé!](#)

La notícia més publicada i més comentada aquesta setmana ha estat la dels "Papers de Panamà", segons els quals hem sabut que han fet aparèixer a la llum pública tota una trama d'empreses i societats afincades a Panamà i que tenien invertides grans quantitats de diners en diversos paradisos fiscals. Aquests papers delaten diverses persones molts conegudes (o familiars seus), des de reis, caps d'Estat, presidents o primers ministres, com el d'Islàndia –que fins i tot ha hagut de dimitir-; fins a famosos de les finances, de l'esport o de la literatura. Alguns bancs també hi estan directament implicats.

¿Què hi feien i per què hi han anat a parar aquests diners en aquests paradisos? Doncs, molt senzill. Per tres coses. Primera, perquè són fruit d'accions delictives amagades i, per tant, per ser blanquejats. Segona, per estalviar-se de pagar els impostos en els seus propis països i, per tant, defraudar. I tercer, perquè amb ells es volen fer altres actes delictius o amagats, com comerciar amb armes o el narcotràfic. Per tant, tot els motius són prou dolents i nefastos.

Una de les entitats que entre nosaltres més ha denunciat, des de sempre, aquests paradisos fiscals ha estat Intermón-Oxfam, que amb la seva campanya: "Jo pago l'escaqueig fiscal de les grans empreses" i de les grans fortunes, afirma amb tota rotunditat que "l'economia mundial està al servei d'un 1% que acumula més riquesa que el 99% restant. Decisions i accions preses per governs de tot el món impedeixen esbrinar com mouen els diners les grans multinacionals per tal de no pagar el que els correspon. Els impostos que no es paguen per la fugida cap a paradisos fiscals suposen menys diners per a serveis públics bàsics com la sanitat, l'educació o la protecció social. La injustícia fiscal empobreix tant les persones que els governs no poden continuar fent els ulls grossos. Però no ho faran pas per iniciativa pròpia, cal que els pressionem perquè això passi. És necessari un consens internacional. Els líders mundials han de posar fi al gran forat negre de les finances globals. I per al futur Govern d'Espanya, això ha de ser una prioritat absoluta".

En aquest sentit, Intermón-Oxfam, a través d'un massiva recollida de firmes proposa: "impulsar a Espanya una llei contra l'evasió i l'elusió fiscals. Combatre el secretisme financer i obligar les companyies a informar sobre on operen i quins impostos paguen. Aconseguir un registre públic que reveli qui són els veritables propietaris de les empreses. Crear un organisme fiscal mundial que controli que les grans corporacions paguen el que els correspon i allà on els correspon. Aquestes mesures permetrien disposar de més diners públics per combatre la pobresa i la desigualtat, dins i fora d'Espanya".

Per acabar, recordem que aquesta setmana ha començat –tristament– l'expulsió dels refugiats –en la seva majoria sirians– dels camps de Grècia cap a Turquia. Una situació que hauria d'averkonyir tota Europa.

La setmana passada, al Palau de Pedralbes de Barcelona, es van reunir la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona, representats respectivament per Raül Romeva i Ada Colau, amb un gran ventall d'entitats socials per organitzar una operativa que permetria poder acollir a més d'un miler de refugiats, d'entrada,

i fins arribar a més de 4.000 a tot Catalunya. Per tant, la cosa està preparada.

Però, també és ben cert que aquesta setmana, Càritas Catalunya ha denunciat la violació del dret a la lliure mobilitat humana dels refugiats per part de les autoritats europees. I recordem també que la setmana passada tots els bisbes de Catalunya van fer públic un comunicat on expressaven la seva “solidaritat amb els milions de persones que han hagut de fugir de diferents països de l’Orient Mitjà, Àsia i Àfrica a conseqüència dels terribles conflictes armats i de les persecucions. També amb els milions de persones que arreu del món es veuen abocades a emigrar a causa de la pobresa”.

Els bisbes catalans feien una “una crida a la societat catalana a continuar mobilitzant-se i a treballar en favor de l’acollida i la integració dels refugiats i també de tots aquells que, per raons econòmiques o altres dificultats, arriben al nostre país amb el desig de poder emprendre una vida millor. I oferint de nou la màxima col·laboració de l’Església per a fer-ho possible”.